

de Brandkrant

2021 | UITGAVE AUGUSTUS | EDITIE 01 | HISTORISCHE BRAND | Verspreiding: Mierlo

De grootste brand van Mierlo

Het is dit weekeinde precies 100 jaar geleden dat in Mierlo een bijna historische brand woedde: in de Marktstraat gingen op de laatste zaterdag van augustus in een mum van tijd 29 woningen in vlammen op en evenzoveel gezinnen raakten dakloos.

Heemkundekring Myerle werkt sinds dit jaar met een jaarthema en het feit dat die dramatische brand precies 100 jaar geleden woedde, was een mooie aanleiding om als jaarthema 'brand in Mierlo' te kiezen.

In deze speciale bijlage in 'Thuis in Mierlo' wordt met teksten en foto's nog eens het verhaal verteld van de ramp, die op zaterdag 27 augustus 1921 plaatsvond. Vele leden van de heemkundekring hebben zich verdiept in het onderwerp en ze hebben veel nieuwe informatie boven water gekregen. Behalve in deze special besteedt de heemkundekring ook nog tot en met december maandelijks in deze krant een artikel

Expositie is
vanaf 12 september
te bezichtigen

De Prins

aan grote branden die in Mierlo hebben gewoed. De grote brand in de Marktstraat – en de ontwikkeling van de Mierlose brandweer door de eeuwen heen – is ook het hoofdonderwerp van de meest recente uitgave van de Myerlese Koerier, het halfjaarlijkse blad van de heemkundekring.

Tenslotte wordt in zorgcentrum Bethanië een tentoonstelling ingericht over de brandweer en de branden. Deze expositie, die vanaf 12 september te bezichtigen

is, bevat foto's van branden door de tijd heen en van oud-brandweermannen die Mierlo hebben beschermd. Ook zijn allerlei oude en nieuwe brandweerattributen te aanschouwen.

Brand te Mierlo op 27 augustus 1921

Hubo helpt u uit de brand!

Hubo

Prelaat Brantenstraat 6
5731JE MIERLO
Tel: 0492-661289

De grote brand van 1921: een ramp voor Mierlo

Een paar jaar voor de vorige eeuwwisseling, in 1893, brandden aan de Bekelaar in Mierlo zes woonhuizen af. Een drama destijds, maar bijna een peulenschil in vergelijking met de ramp die Mierlo op 27 augustus 1921 – deze maand 100 jaar geleden – trof. Toen brandden in de Marktstraat maar liefst 29 huizen af! Evenzovele gezinnen werden in een paar uur tijd dakloos.

Hoe de brand precies ontstaan is, zal nooit achterhaald kunnen worden. Aanvankelijk dacht men dat vonken uit de locomotief van de stoomtram die door de Marktstraat reed, overgeslagen waren naar een van de woningen. Maar passagiers die in die tram op weg van Helmond naar Eindhoven zaten, zeiden al rook gezien te hebben in het voorbijrijden. Daarom houdt men het erop dat een schoorsteenbrand of het broeien van oude voorraden groenten op zolder het eerste huis in vlammen deed opgaan. Het was een boerderij met strooien dak, eigendom van Adriaans. De boerderij werd bewoond door Jan Raaijmakers en Jacobus Manders. Het was het oudste huis van Mierlo. En ironie: boven de deur van het linkershuisje stond geschreven:

*'Dit is gemackt door mense handen
Godt wilt bewaren voor het brande
Afgebrant en opgemackt 1714'*

Rond kwart voor elf 's morgens ontdekte iemand dat de vlammen uit het dak kwamen van het deel van de woning waar Raaijmakers en zijn gezin woonden. "Braaaaannnnnd" werd er geschreeuwd en er werd hard op de deur van Raaijmakers gebonsd. Alleen zijn hoogzwangere vrouw was thuis, met hun eenjarige kind. Zij hoorde de paniek op straat, pakte haar kind onder de arm en vluchtte naar buiten. Een paar uur later al zou ze bevallen van een zoon, in huis bij een tante in de buurt.

Het waaide hard die dag; die harde wind verplaatste bundels stro tientallen meters de lucht in en die kwamen weer op andere daken terecht. In een mum van tijd stonden steeds weer nieuwe huizen in brand. Bewoners die naar buiten waren gelopen om de

brand bij hun burenen te aanschouwen, kwamen er op straat achter dat inmiddels ook hun eigen huis in brand stond. In amper een half uur stond zowat de hele Marktstraat in vuur en vlam. Het vuur sprong over en weer van de ene kant van de straat naar de andere. En een dikke rookwolk hing boven de straat.

De paniek was groot. De meeste mannen waren aan het werk op de fabriek, vaak waren alleen de vrouwen met de kinderen thuis of heel oude mensen. Goddank raakte niemand gewond en werd alle vee gered. Maar er stond bijna geen muur meer overeind van de 29 woningen die ten prooi waren gevallen aan

dat het vuur de huizen verwoestte. Zo stond een oud vrouwtje, bewoonster van een van de getroffen huizen, te huilen: ze had alleen een stapel takkenbossen uit het vuur weten te redden. "Dan heb ik de komende winter toch nog iets voor de stook", moet ze gezegd hebben. Een andere bewoner, Johannes van Bree, wist alleen een varken uit de brand te halen, alsook twee stukken 'mik'.

De meeste mensen wisten zichzelf te redden. Dat gold niet voor broer en zus Branten. Op het moment dat ook hun huis in brand vloog, was net dokter Ledel op bezoek. Hij wist de broer en zus – die dement was

Bij de brand bleven deze schuren gespaard. Dat was verklaarbaar: de schuren waren gedekt met pannen!

de vlammen. Door de felheid van de brand bleef er ook weinig over van de inboedels van al die woningen. Zelfs de spullen die nog uit de brandende huizen de tuinen in konden worden gesleept, raakten de bewoners kwijt, door de immense hitte van de brand. Hier en daar werden een tafel en wat stoelen gered, of een kastje met linnengoed en een enkel bed. Ook veel goud en zilver en veel papiergeld vielen ten prooi aan de vlammen.

Schrijnende taferelen speelden zich af, in die uren

- met hulp van een kapelaan uit Mierlo uit het brandende huis te krijgen. Ter plekke werd de oude Branten op straat bediend; maar hij overleed pas enkele jaren later. De dokter wist nog de kluis van de broer en zus leeg te maken en de inhoud aan de kapelaan in bewaring te geven.

Het Eindhovens Dagblad bracht op zondag 28 augustus een extra editie uit, waarin van minuut tot minuut verslag werd gedaan van de brand. De verslaggever meldde dat op 17.00 uur die zaterdagmiddag 'alles nog op zijn best' brandde, maar dat er geen gevaar meer was voor uitbreiding. De schade was ook al groot genoeg: 12 huizen links van de weg waren vernield, de overige panden stonden aan de rechterkant. Onder meer twee cafés, een rijwielzaak, een kruidenierswinkel en een manufacturenzaak annex bakkerij vielen aan de vlammen ten prooi.

Burenhulp was een eeuw geleden een van de pijlers waarop een gemeenschap draaide. Maar nu kon er geen sprake zijn van burenhulp, immers: iedereen zat in hetzelfde schuitje. Slechts een enkel gezin kon bij familie terecht, voor de meesten was dat niet haalbaar. Nu wilde het toeval dat de woningbouwvereniging net een aantal nieuwbouw-huurwoningen had opgeleverd, in de Wilhelminastraat. Een groot aantal ervan, 24 stuks, stond nog leeg omdat de dorpelingen de huur van 6 gulden per week veel te hoog vonden. Nog op dezelfde dag van de brand konden alle gedupeerden die nog geen onderdak hadden gevonden, hun intrek nemen in die nieuwe huurwoningen. Met karren en met kruiwagens werden de schamele bezittingen die de Marktstraat-bewoners nog hadden, overgebracht naar de Wilhelminastraat. Later werd geregeld dat de bewoners geld uit het potje van de Steuncommissie kregen als tegemoetkoming in de hoge huurkosten.

'Dit huis is beridit wel voor eenen tidt maar niet voor eeuwigheit'. Dat staat op dit huis, een van de oudste van Mierlo. Het was duidelijk niet voor de eeuwigheid, want het brandde bij de grote brand in 1921 helemaal af. Twee eeuwen daarvoor, in 1714, was het ook al eens afgebrand en weer opgebouwd.

Hoe werd de brand geblust?

De burgerwacht en de landstorm werden ingezet als brandwacht, na de grote brand in de Marktstraat.

De grote brand van 27 augustus in de Marktstraat was niet de eerste brand van dat jaar. Door de grote droogte waren al veel bos- en heidebranden gemeld in de omgeving en in juli brandde zelfs in de Marktstraat al een huis af, dat van Hendricus van Vlerken; de woning van zijn buurman Jan van Kol werd gedeeltelijk vernietigd door het vuur.

Nu was het blussen van een brand, en zeker die van 27 augustus 1921, in die tijd geen gemakkelijke klus. Voor het blussen van een brand heb je water nodig. Tot begin 20e eeuw moest dat bluswater vooral uit waterkuilen komen, ook wel brandkuilen genoemd. Ook sloten, beken en riviertjes leverden water, evenals de waterputten bij de huizen. In Mierlo waren enkele brandkuilen, zoals op Bekelaar, in de Marktstraat, op Heieind en op het Broek. Maar in de zomermaanden stonden de brandkuilen meestal droog. Het Eindhovensch Kanaal, de Zuid-Willemsvaart en de beekjes lagen te ver van de bebouwing. Het gevolg was dat er bij brand vaak niet geblust kon worden bij gebrek aan water. Ook de brandblusmiddelen waren niet van de beste kwaliteit. De Mierlose brandweer beschikte over enkele handbrandspuiten die met een paard of mensenhanden naar de plek des onheils getrokken moesten worden. De meest moderne spuit dateerde van 1872.

Tinus Verbruggen met de oude, waarschijnlijk uit 1862, brandspuit. Deze werd getrokken door paarden. Degene die na het luiden van de brandklok als eerste met zijn paard arriveerde, kreeg 2,50 gulden.

Op zaterdagmorgen 27 augustus rond kwart over elf sloegen er vlammen uit het strooien dak van de boerderij van Adriaans waarin Jan Raaijmakers en Jacobus Manders woonden. De meeste daken van de woningen in de Marktstraat waren met stro en riet gedekt. Zo plantte de vuurzee zich in korte tijd voort. Iedereen probeerde zoveel mogelijk van zijn of haar bezittingen in veiligheid te brengen.

De brandweer was snel ter plekke, maar kon met de brandspuiten, ware museumstukken, niets uitrichten. Zoals gezegd was er geen water voorradig. Bovendien was de hitte te groot om dicht bij het vuur te komen.

Aan het Marktplaatsplein waren enkele jaren daarvoor nieuwe bomen geplant. Ook die werden zwaar door het vuur aangetast. De wind was zo hevig dat het vuur over het plein heen van de ene naar de andere kant van de Marktstraat waaide. Alleen twee huizen van A. Dijselblom en van de kinderen Lennarts waren tussen de brandende massa overleefd gebleven. Beide panden waren gedekt met pannen.

Piet Leenen

Burgemeester Verheugt trad meteen handelend op. Hij riep onmiddellijk de Burgerwacht en de Landstorm op om de veldwachters, de gebroeders Leenen, te assisteren. Beide groepen waren na de 1e Wereldoorlog opgericht om, op verzoek van de plaatselijke overheid, te helpen bij de handhaving van de openbare orde en veiligheid. De leden van de Landstorm hadden vanwege hun dienstplicht een militaire opleiding genoten, de leden van de Burgerwacht niet. Er was een enorme toestroom van nieuwsgierigen en daar zouden ongetwijfeld onbetrouwbare typen tussen zitten, zo werd gedacht. Talloze gedupeerden hadden hun bezittingen her en der buiten hun huis neergezet om ze van de ondergang te redden.

Rond twaalf uur bracht de burgemeester de brandweer van Helmond en Eindhoven telefonisch op de hoogte van de ramp en verzocht om assistentie. Erg laat, vond men in de hulp biedende gemeenten, maar Verheugt verklaarde dat hij bij de grote Peelbrand was geweest. Hij had toen gezien dat de Eindhovense brandweer onvoldoende slangen had. Daarom zou die nu in Mierlo ook geen water uit het Eindhovensch Kanaal kunnen halen. De burgemeester van Eindhoven was tijdens de melding niet thuis, dus moest eerst één van de wethouders toestemming geven om uit te rukken. Om 12.50 uur kwam de Benz autospuit in Mierlo aan.

De Helmondse brandweer kwam nog later aan omdat de motorspuit nog met paarden aangevoerd moest worden. Gelukkig beschikten beide brandweerkorpsen over hetzelfde materiaal waardoor zij hun slangen konden koppelen; toen waren de slangen lang genoeg om water uit het Eindhovensch Kanaal te kunnen pompen. De Helmondse brandweer moest zich beperken tot het omhalen van de muurrestanten en wat andere werkzaamheden. Het jaarverslag van de Eindhovense brandweer eindigde met: "De krachtdadige hulp van de brandweren van Helmond en Eindhoven mocht tot resultaat hebben dat niet het geheel dorp ten vure gedoemd was".

De pers was niet mild over de brandweervoorzieningen van Mierlo. In een brandweerblad stond: "Wanneer men ter plaatse de prachtprestaties verneemt van de Helmondsche en Eindhovensche Brandweer en dan dat schitterend materieel heeft gezien, dan kan men niet begrijpen dat men in een dorp als Mierlo nog één ogenblik duldt, dat de brandspuit uit de eerste dagen van Jan van der Heijden blijft gehandhaafd". In het jaarverslag van de Eindhovense Brandweer spreekt men over "museum antiquiteiten".

De ramp in de Marktstraat bracht natuurlijk de discussie op gang over de aanwezige brandblusmiddelen. Het college van B. en W., verantwoordelijk voor de brandweervoorzieningen, zag weinig heil in de aanschaf van een nieuwe motorbrandspuit. Er werd één jaar na de ramp wel ongeveer 60 meter brandslangen gekocht, maar daar bleef het bij. Het college redeneerde: "als er geen water is, heb je ook niets aan een moderne brandspuit". Het vond dat Mierlo eerst op het waterleidingnet aangesloten moest worden. In 1932 was het zover, toen was de aansluiting op het waterleidingnet een feit. Vooruitlopend op deze belangrijke gebeurtenis kocht Mierlo twee jaar eerder een nieuwe tweewielige motorbrandspuit van het type "Kleine Vuurvlinder".

Driek Leenen en zijn broer Piet waren als politie/veldwachter betrokken bij de beveiliging van het gebied van de ramp.

Welke families woonden in het rampgebied?

De brand op 27 augustus 1921 ontstond in een van de oudste huizen huis van Mierlo, vanaf het centrum gezien links van de weg, op de kaart aangegeven met de nummers C 28 en C 26. Op nummer 28 woonde landbouwer Johannes Raaijmakers met zijn zwangere vrouw en een kind en op C26 Jacobus Manders, een fabrieksarbeider. Van daaruit breidde de brand zich uit richting de huidige rotonde en bereikten de vlammen door de hevige wind ook panden aan de overkant van de weg. Later sloeg de brand ook nog 'terug' richting het dorp, naar de huisnummers C34, C32 en C30.

De bewoners van de afgebrande huizen aan de linker kant in de Marktstraat en wat er van hen bekend was:

C 34: Johannes van den Elzen, 52 jaar, reiziger van beroep en uitbater van café De Zwaan dat op nummer 34 gevestigd was. Het pand was eigendom van de heer Gooris;

C32: Wilhelmus Meulendijks, 37 jaar, fabrieksarbeider;

C30: Johannes Fransen, 30 jaar, fabrieksarbeider;

C28: Johannes Raaijmakers, 28 jaar landbouwer;

C26: Jacobus Manders, 63 jaar, fabrieksarbeider;

C24: Hendricus van Vlerken, 66 jaar, smid. Dit pand was in juli al afgebrand;

C22: Godefridus van Bree, 54 jaar, landbouwer. Het pand was eigendom van Van Kol.

C20: Franciscus Van Hoek, 33 jaar;

C18: Gerardus de Vries, 57 jaar, bakker/kruidenier, weduwnaar met 7 kinderen;

C16: Adriaan Dijsselbloem, 58 jaar, spoorwegbeambte. Zijn dochter met haar echtgenoot Peter van Deursen (een timmerman) woonden bij hem in. Dit huis bleef gespaard, het had een pannendak;

C14: Godefridus Leijten, 35 jaar, fabrieksarbeider; dit pand was voorheen de pastorie, toen de katholieken nog in de schuurkerk naar de H. Mis gingen.

C12: Johannes van Duijnhoven, 53 jaar, landbouwer;

C10: Hendrikus van den Boogaard, 50 jaar, wever. Hij runde ook café Marktzicht, had 3 kinderen en bovendien nog een kostganger in huis.

C8: Josephus Konings, 56 jaar, kleermaker;

De bewoners aan de rechterkant:

C43: Petrus Coolen, 60 jaar, rijwielhandelaar.

C41: de rijwielhandel van Coolen

C39: Petrus Lammers, 42 jaar, metselaar. Hij woonde daar met vrouw en 8 kinderen;

C37: Joannes van de Laar, 33 jaar, tramarbeider

C35: Johannes van Bree, 62 jaar, wever, eigenaar van C37, C35 en C33;

C33: Hendricus van de Boogaard, 58 jaar, wever

C31: Martinus Dreverman, 40 jaar, fabrieksarbeider, eigenaar van C31 en C29

C29: Antonie van Hoof, 69 jaar, wever;

C27: Johannes van Hoof, 67 jaar, wever;

C25: Martinus van Bree, 61 jaar, wever; (eigenaar van C27 en C25)

C23: Adriaan van de Wittenboer, 60 jaar, bakker, eigenaar van C23 en C21;

C21: Hubertus van den Boogaard, 72 jaar, wever;

De volgende 4 panden brandden niet af, wederom dankzij het feit dat er pannen op de daken lagen.

C19: Johannes Lennarts, 42 jaar, kleermaker

C17: weduwe Johannes Meulendijks, 62 jaar

C15: Mathijs van den Eijnden, 34 jaar;

C13: Carolus van Eijk, 45 jaar.

HULP.

HULP.

Middadige Landgenooten.

Op 27 Augustus j.l. woedde in de gemeente Mierlo N.B. een hevige brand waardoor dertig gezinnen dakloos werden en grootendeels tot armoede vervielen.

Begaan met het lot dezer ongelukkigen en niet in staat om zoovelen naar behooren te helpen, meenden ondergeteekenden een beroep te mogen doen op de zoo bekende Nederlandsche Middadigheid en hebben zich bereid verklaard de liefdegaven van het »Hollandsche Volk« naar behoefte onder de slachtoffers te verdeelen.

Alle giften, hoe klein ook, zullen in dank ontvangen worden door den Secretaris-Penningmeester, den heer TH. SCHEEPERS, te Mierlo.

Het Comité tot Steunverleening:

J. P. P. DE WINTER, Pastoor.

A. N. FLESKENS, Lid der Tweede Kamer.

J. C. J. VERHEUGT, Burgemeester.

J. TH. KNOOPS, Voorzitter Boerenbond.

J. KONINGS, Middenstander.

A. F. M. PANKEN, Gemeente-Secretaris.

H. v. d. WIJDEVEN, Voorzitter Werkliedenvereniging.

TH. SCHEEPERS, Secretaris-Penningmeester.

Eerc-Voorzitters

Voorzitter

De hulpvraag-advertentie, die in veel dagbladen verscheen.

Het torentje van het oude raadhuys met daarin het klokje uit 1809. Dat klokje werd geluid bij brand, ook nog bij de grote brand in 1921.

De opening van de waterleiding in 1932. Daarna werd het blussen van branden iets eenvoudiger.

De Helmondse motorspuit, die hulp verleende bij de grote brand. Nu te bewonderen in het Jan Visser-museum.

- C11: Broer en zus Johannes en Maria Branten, 67 en 60 jaar. Ze hadden een bakkerij. Johannes werd nog tijdens de brand, buiten op straat, bediend door de kapelaan.
- C11a: Weduwe Van de Mosselaar woonde in een huisje achter dat van broer en zus Branten.
- C9: Adrianus van Dijk, 48 jaar, landbouwer
- C5: Hendrikus Verberne, 39 jaar, landbouwer en later winkelier.
- C3: Petrus Meulendijks, 24 jaar,
- C3a: Gezusters Meulendijks, 68 en 71 jaar oud.

Zelfs de jeugd was nieuwsgierig naar wat de brand voor schade had aangericht. Wat opvalt: de jongeren hadden al heel mooie, moderne fietsen!

Het Steuncomité tot leniging der nood

*Twée dagen niet gerookt en gedronken
Hebben wij aan Mierloo's slachtoffers geschonken
Hopende dat God ons daar eens mee vergeld,
Want wij maken met eene gulden veel geweld.
Twée vrienden.*

Amper 24 uur na het uitbreken van de grote brand kwamen de notabelen van Mierlo al bij elkaar in het Patronaat. Ter plekke werd een comité opgericht dat hulp ging bieden aan de getroffen bewoners. Het kreeg de naam 'Het Steuncomité tot leniging der nood van de slachtoffers, door een groote brand

Albert Fleskens was als oud-lid van de Tweede Kamer en als burgemeester van Geldrop samen met burgemeester Verheugt van Mierlo naar Den Haag gegaan om geld los te peuteren voor de gedupeerden.

op 27 augustus 1921 getroffen'. Pastoor J. de Winter en oud-Tweede Kamerlid en toenmalig burgemeester van Geldrop, A. Fleskens werden erevoorzitter, burgemeester Verheugt voorzitter; de directeur van de melkfabriek, Th. Scheepers, werd benoemd tot secretaris-penningmeester en verder bestond het comité uit de leden Joh. Knoops (voorzitter boerenbond), J. Konings (middenstander), A. Panken (gemeentesecretaris), H. van de Wijdeven (voorzitter werkliedenvereniging).

Het was de bedoeling vooral kleding en meubilair te kopen voor de getroffen Mierlonaren. Die goederen werden betaald van het geld dat werd ingezameld. Al meteen begon het comité met de inzameling. Staande de vergadering schonk Fleskens al 100 gulden; pastoor De Winter doneerde hetzelfde bedrag tijdens de

2e bijeenkomst. De Eindhovense fabrikant De Haes had al 200 gulden toegezegd. De burgemeester was zo slim geweest om op die zondag overal collectebussen neer te zetten in het getroffen gebied. Zo konden de vele ramptoeristen – die zelfs uit Amsterdam, Rotterdam en Den Haag in Mierlo kwamen kijken – alvast doneren.

Het geld en de steun in de vorm van goederen kwamen niet alleen uit de regio, maar uit alle delen van het land, mede dankzij advertenties in verschillende kranten. Zelfs Koningin-moeder Emma en koningin Wilhelmina leverden een bijdrage. Op de achterkant van de stortingsbewijzen stonden allerlei troostende woorden voor de Mierlose gezinnen. Of er werd uitgelegd hoe de schenkers zich hadden opgeofferd om iets te kunnen geven, zoals uit het versje aan het begin van dit verhaal blijkt.

In de eerste weken na de brand vergaderde het comité heel vaak. Nauwgezet werd genoteerd en op schrift gesteld wat er aan giften was binnengekomen: bijvoorbeeld 100 gulden van de bisschop van Den Bosch, 100 gulden van industrieel Clerx uit Helmond, 651 gulden van een collecte van de Padvinders in Den Bosch, 148 gulden van een collecte op 't Broek in Mierlo, 1000 gulden van W. Swinkels uit Helmond, textielabrikant met een vestiging in Mierlo; 200 gulden kwam van de baron uit Geldrop. En zo ging het maar door: bedragen van 1 gulden tot 1000 gulden dus.

Intussen waren ook drie dames toegevoegd aan het steuncomité. Want dat was zeer gewenst in verband met het verschaffen van kleding, beddengoed en dergelijke, zo oordeelden de heren van het steunfonds. Dat waren Helena van Dijk, Adriana van Eenbergen en Hendrina Knoops. Hun taak was dus het aankopen en uitdelen van kleding en huisraad. Ze gingen stoffen, beddengoed, onder- en bovenkleding kopen bij plaatselijke winkels en bij grotere bedrijven in Eindhoven en Helmond. Een van die plaatselijke kooplui was H. Verberne. Hij was zelf getroffen door de brand en mocht daarom kousen, borstrokken en stoffen leveren. De gekochte spullen konden tot ze uitgedeeld werden opgeslagen worden in een ruimte in het Liefdegesticht (nu Hof van Bethanië), beschikbaar gesteld door pastoor De Winter.

De dames gingen voortvarend te werk, want al op 2 september kreeg het steuncomité de eerste rekening binnen van H. van Hoof. De dames hadden daar onder meer 60 meter japonstof, 2 vrouwenbroeken, 1 mansbroek, 8 katoenen hemdjes, 8 borstrokjes, 1 schort en 2 moltondekens gekocht voor een totaalbedrag van 133,82 gulden. Precies 1 week na de brand waren de eerste kledingstukken al uitgedeeld. En de heren Van de Wijdeven en Scheepers kregen in die vergadering van 3 september de opdracht bij de getroffen te gaan inventariseren wat ze

nodig hadden aan meubels, beddengoed en dergelijke.

Goederen werden vervangen met geld van het steunfonds. Het geld – voornamelijk papiergeld – dat de bewoners kwijt waren geraakt, werd vergoed door de Nederlandsche Bank en door 's Rijks Munt. Volgens een inventarisatie was in totaal 967 gulden aan papier- en muntgeld in vlammen opgegaan. Degenen die hun huizen opnieuw opbouwden, kregen uit Den Haag een bouwpremie verstrekt.

Eind september kondigde de voorzitter van het comité aan dat hij naar Duitsland af zou reizen om kasten en kachels te gaan kopen. En dat lukte, getuige de rekening van een duitse firma voor de levering van 17 kasten, van een winkel uit Düsseldorf. De kachels werden uiteindelijk in Eindhoven gekocht. Ook moest er vanwege de naderende kou haast gemaakt worden met de aanschaf van dekens. Vroom en Dreesmann leverde op zekere datum in oktober voor ruim 1600 gulden aan bedden, tafels en stoelen.

De hulp-verzoeken kwamen niet alleen van de mensen die huis en haard verloren hadden op die 27e augustus. Ook vroegen mensen om hulp, die niet in het getroffen gebied hadden gewoond, maar die daar blijkbaar wel goederen hadden liggen ten tijde van de brand. Echter, op zeker moment, kwamen er zó veel van die verzoeken binnen, dat het comité besloot geen nieuwe 'slachtoffers' meer te erkennen.

Uiteindelijk werd het steuncomité pas 6 jaar en 1 maand na de fatale brand opgeheven tijdens een laatste bijeenkomst in het Patronaat. Dat lag volgens de voorzitter aan het feit dat de commissie van onderzoek niet eerder het onderzoeksverslag en alle benodigde bescheiden had ingeleverd. Op dat moment was er nog 9,79 gulden in kas. De aanwezige comitéleden besloten dat bedrag te schenken aan het Armenbestuur van Mierlo. En nadat voorzitter Verheugt iedereen bedankt had 'voor den onvermoeide getoonde arbeid aan het liefdadige doel', werd het comité ontbonden op 27 september 1927.

Groot en klein poseert tussen de brokstukken van de brand. Van deze foto is later een ansichtkaart gemaakt.

Tinus Verbruggen poseert bij de oudste brandspuit van Mierlo, voor de grote deur van het Oude Raadhuis. Achter die grote deur werd de brandspuit opgeborgen.

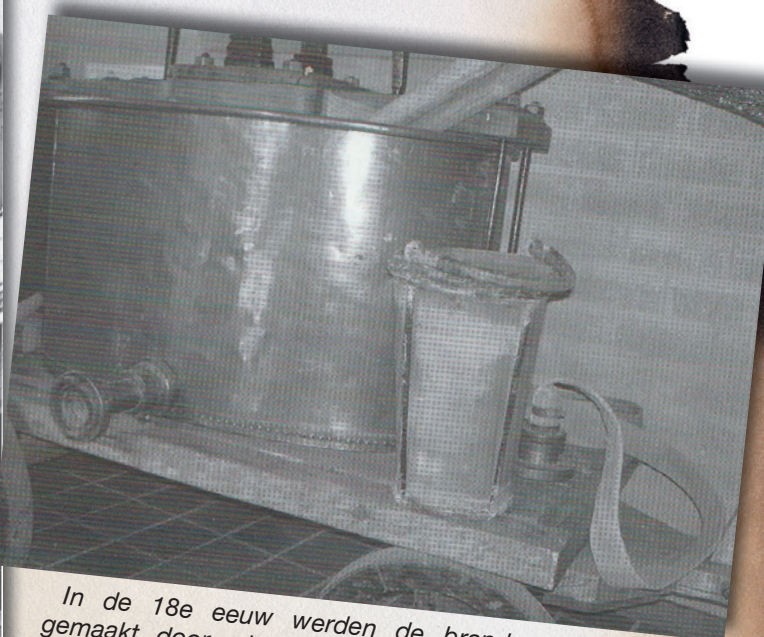
De puinhopen na de brand bléven toeschouwers trekken. Ook van deze foto is later een ansichtkaart gemaakt.

Achterin de Marktstraat bleven 2 panden gespaard, dankzij het feit dat ze met pannen waren gedekt. Het linkerdeel van het grootste pand op de foto is beter bekend als 't Breujke en later als restaurant 'Ons'.

Op deze foto is goed te zien hoe dicht de tram langs de huizen in de Marktstraat reed. Toch was het niet de tram, die de brand veroorzaakte, maar een voorraad gedroogd voedsel dat was gaan broeien.

In de 18e eeuw werden de brandemmers van leer gemaakt, door schoenmakers. Later werden ze vervangen door houten emmers. Op de foto een houten emmer die in Mierlo bij branden tot ver in de 19e eeuw werd gebruikt.

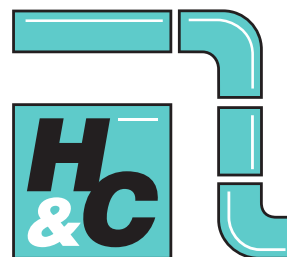
Omdat iedereen anders is...

Ook als u verzekerd bent bij Ardanta, Amev, Dela, Monuta of Yarden bent u vrij om voor ons te kiezen!

UITVAART SPIERINGS

0492 525000 | UITVAART@SPIERINGS.COM | WWW.SPIERINGS.COM

VAN HEUGTEN

SERVICE EN ONDERHOUD

Van Heugten Service en Onderhoud is een gecertificeerd installatiebedrijf dat al 40 jaar actief is in Mierlo en omstreken.

Wij installeren en onderhouden complete cv installaties zoals o.a. warmtepompen, cv ketels, geisers, luchtverwarming, airconditioning, zonnepanelen, loodgieterswerk, sanitair en regenwaterafvoeren.

Wij verzorgen de complete renovatie en/of verbouwing van uw badkamer en toilet.

Onze monteurs zijn in het bezit van een certificaat kwaliteitsregeling Koolmonoxidepreventie (Vakmanschap CO) verplicht vanaf 1 april 2022 voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties en rookgasafvoeren.

Ambachtweg 16 5731 AG Mierlo Tel: 0492-664345
info@vanheugtenserviceenonderhoud.nl

www.vanheugtenserviceenonderhoud.nl

Heemkundekring Myerle

TENTOONSTELLING BRAND EN BRANDWEER IN MIERLO

In het kader van het jaarthema "Brand in Mierlo", organiseert Heemkunde Myerle samen met de 100-jarige brandweer Mierlo een tentoonstelling.

Onderdeel van deze tentoonstelling is de fototentoonstelling die te bezoeken is vanaf 12 september tot eind oktober in het atrium van Hof van Bethanië, Heer van Scherpenzeelweg 9.

Breng een bezoek aan het atrium en bekijk de foto's. De kans is groot dat er mensen zijn met wie je herinneringen kunt ophalen. Houd je wel aan de basisregels en richtlijnen in het kader van corona.

INTERESSE IN HEEMKUNDEKRING MYERLE?

Wij kunnen onze activiteiten blijven uitvoeren door de inzet en financiële steun van onze leden. Het lidmaatschap kost slechts € 18,- per kalenderjaar. Je krijgt hiervoor:

- het standaardwerk 'Mierlo van oorsprong tot heden' van Jean Coenen;
- het jaarprogramma met activiteiten zoals lezingen, foto- en filmavonden, excursies en exposities;
- twee keer per jaar De Myerlese Koerier met artikelen over heemkundige onderwerpen;
- de maandelijkse nieuwsbrief;
- gelegenheid om bij een werkgroep of project aan te sluiten.

Reden genoeg om voor dit kleine bedrag de historie en verhalen van en over Mierlo te ervaren en door te blijven geven van generatie op generatie.

Geen lid maar geïnteresseerd in onze maandelijkse nieuwsbrief? Meld je dan gerust aan via info@heemkundekringmyerle.nl o.v.v. 'Nieuwsbrief HKM' en ontvang ook voortaan deze nieuwsbrief.

Heemkundekring Myerle